

er – som fru Inger Marie Bruun-Vierø får gjort opmærksom på – for at løse de boligsociale opgaver.

Og dér må vi jo nok erkende, at dem kan man godt få øje på i København – det vil jeg gerne have lov til at sige – men jeg vil også gerne tilkendegive, at man allerede har sat et meget stort arbejde i gang. Jeg vil bare henvise til det kvarterløftprogram, som vi allerede har i Nordvestkvarteret, og de to kvarterløftprogrammer, som vi forhåbentlig kommer i gang med i Københavns Kommune i Holmbladsgade og Kongens Enghave. Jeg må sige, at der nu ligger store opgaver. Jeg er også enig i, at dem kan kommunerne ikke altid løse alene, så derfor er det i fællesskab, vi skal bidrage – både med vores erfaring og økonomisk.

Og det får mig så til at sige til allersidst til fru Jonna Grønver: Ja, det er da rigtigt, der ligger mange decentrale elementer i den lovgivning, men dermed er det jo kun en klar forlængelse af regeringens politik, og at det så også er i overensstemmelse med Venstres, det kan kun glæde mig. Det havde nu overrasket mig, hvis det var det modsatte. Derfor skal vi jo ikke gå hen og centralisere på enkelte punkter, fordi man synes, at der kunne være brug for nogle flere stopklodser.

Jeg synes, at vi har her nogle instrumenter, som kan anvendes, hvis kommunerne vil – det vil jeg gerne sige – hvis kommunerne vil, og det er jeg sikker på de vil. Og sammen med de andre tiltag, vi laver med kvarterløft, og de fremtidige arbejder inden for Byudvalget får vi en helhed i det.

Så jeg glæder mig til, dels at vi får tid til i udvalget at gennemdrøfte de enkelte områder, dels at verificere, hvad der ligger bag det, hvilke muligheder der ligger. Derefter vil jeg også se frem til, at et stort flertal her i Folketinget vil kunne vedtage det ved tredje behandling, for det er et godt signal at give både til beboerne, til kommunerne og til boligselskaberne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 37: Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 29/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Lovforslaget er jo en gammel kending her i Tinget. Jeg har naturligvis godt bemærket, at denne gang har man taget f.eks. spørgsmålet om familiesammenføringsreglerne ud, og derfor skal jeg indskrænke mig til at sige, at det rækker naturligvis ikke ved den grundlæggende opfattelse, som regeringen har givet udtryk for ved mange andre lejligheder, nemlig at det ikke er et velegnet tema til en folkeafstemning.

Og hvorfor så ikke det? Ja, det er, fordi de regler, der er i udlændingeloven, i virkeligheden er meget nøje sammenhængende og afbalancerede i forhold til hinanden.

Så vi afviser fortsat lovforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Det er jo unægtelig ikke første gang, et sådant forslag lægges frem. Jeg mindes en behandling af det samme emne helt tilbage i den borgerlige regerings tid, og jeg mindes også meget vel daværende statsminister Poul Schlüters bastante afvisning af tankegangen bag forslaget.

Medmindre man som Fremskridtspartiet tror, at verden og menneskeskæbner kan puttes ind i et kvadreret stykke papir og afgøres ved et kryds ja, kryds nej, så er forslaget en lang demonstration af, hvorfor folkeafstemning ikke kan bruges på temaer som dette.

Vi kan ikke støtte lovforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo som allerede sagt af ministeren en gammel kending, og jeg skal derfor starte med at henvise til, hvad jeg tidligere har sagt under disse forhandlinger.

Vi er i Venstre naturligvis fortsat tilhængere af folkeafstemningsinstituttet, som det er formuleret i grundloven, men vi mener da også, at vejledende folkeafstemninger, når sagen er til det, kan være en god ting.

Vi er tilhængere af stramninger i udlændingepolitikken, men vi mener ikke, at så store områder, der er formuleret på så generelt plan, som der her er tale om, kan besvares med et ja eller nej. Faktisk mener vi, at der fortsat er brug for en meget nuanceret debat frem for en forenklet debat i udlændingepolitikken.

Men vi vil ikke afvise, at der en dag kunne komme et lovforslag, som vi efter grundloven kunne få til folkeafstemning, og der kunne også være områder måske inden for det etiske, der kunne besvares med et ja eller nej. Så ville vi også være positive over for folkeafstemning.

Men en vejledende folkeafstemning om de emner, der her er sat op, om end jeg kan se, at forslagsstillerne har forbedret forslaget, giver altså ikke engang Folketinget en ordentlig vejledning om, hvad befolkningen ønsker.

Derfor er vi imod lovforslaget.

Torben Rechendorff (KF):

Det er jo ikke altid, at forslag, der forelægges i Folketinget, er lige klare. Det kan man ikke sige om det her foreliggende. Både dato og tema ligger jo fuldstændig klart, og hensigten er jo altså, at vi den dag, hvor der holdes kommune- og amtsrådsvalg, skal have en vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik.

Jeg skal sige, at Det Konservative Folkeparti afviser forslaget, og jeg noterer mig, at vi derved, og det er da meget praktisk, er enige med tidligere statsminister Poul Schlüter, som fru Dorte Bennedsen var så elskværdig at nævne. Vi har gjort det tidligere, altså afvist forslaget, og det gør vi også denne gang, og det gør vi også næste år og næste år igen.

Der er to grunde til det. Den ene er, som flere allerede har sagt, at temaerne, som opstilles i det forslag, der foreligger, egner sig uendelig lidt til at være temaer i en vejledende folkeafstemning, og den anden er, at vi kender resultatet. Svaret er ja til samtlige spørgsmål, men tingene er jo unægtelig en lille smule mere nuancerede og en lille smule mere komplicerede, end det kan udtrykkes i et ja eller et nej.

Nu er der jo nogenlunde ro om Danmarks udlændingepolitik ikke mindst takket være det aftagende pres. Det Konservative Folkeparti har ligesom Venstre og andre partier aldrig lagt skjul på, at vi ønsker nogle justeringer i det gældende lovgrundlag, men vi tror altså ikke, at denne justering eller disse justeringer bør ske via en folkeafstemning, men ved fornuftig argumentation her i huset. Derfor vil jeg spørge hr. Tom Behnke, om vi måske kunne springe næste folketingssamling over.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil gøre det kort. Jeg skal henvise til det, jeg sagde sidste år, og så i øvrigt henvise til de ordførere, der har været her på talerstolen i dag.

Forslaget er udtryk for et meget forenklet livssyn fra Fremskridtspartiets side, og det er selvfølgelig i sig selv positivt, at man ser tingene sådan helt sort-hvidt, at man ikke mener, at man behøver at argumentere for noget som helst, men bare kan sende tingene ud til folkeafstemning.

Mit eksempel på det er spørgsmålet: Skal udenlandske statsborgere, der har afsonet fængselsstraf på minimum 30 dages fængsel i Danmark, udvises straks efter afsoningen? Er det et tema, som man rent faktisk mener, man kan sende ud? Tror Fremskridtspartiet ikke, at der er en lang række forbehold, som enkelte mennesker ville have i en sådan situation? Kan man sige ja eller nej til det?

Man kan ikke sige ja eller nej til mange af de spørgsmål, der stilles her, og det må Fremskridtspartiet jo forstå.

Søren Søndergaard (EL):

Fremskridtspartiet har ikke ændret mening siden sidst. Det har Enhedslisten heller ikke. Generelt er vi tilhængere af folkeafstemninger, vi er overordentlig store tilhængere af folkeafstemninger, der handler om samfundets problemer, der handler om alle samfundsborgere og om, hvordan det danske samfund som helhed skal udvikle sig.

I den sammenhæng er den undersøgelse, der blev offentliggjort for nogen tid siden, og som viste, at 80 pct. af den danske befolkning kender flygtninge og indvandrere fra aviserne, interessant. De arbejder ikke sammen med dem, de bor ikke sammen med dem, de mødes ikke med dem, de kender dem kun fra aviserne, så det er ikke just et spørgsmål, som har betydning for det danske samfund som helhed.

Men vi har en grundlæggende modvilje mod at sætte mindretalsforhold til folkeafstemning. Som vi også sagde sidste år, så ville vi f.eks. have fundet det fuldstændig utilladeligt, hvis man i 1930'ernes Tyskland havde gennemført en folkeafstemning om at fratage jøderne deres rettigheder som medborgere i det tyske samfund. Og jeg skal hilse og sige, at vi ville aldrig have accepteret resultatet af en sådan folkeafstemning, om så forslaget var blevet vedtaget med 90 pct. af de stemmeberettigede deltagere.

Hvis man ser på de formuleringer, som ligger i forslaget, kan man sige, at det giver lidt af baggrunden for, hvorfor forslaget overhovedet er fremsat. Det hedder ganske vist i bemærkningerne til lovforslaget:

»Afstemningstemaerne er udvalgt, således at de dækker et bredt spektrum af de problemer, Danmark er blevet påført som følge af skiftende regeringers og folketingsflertals lovgivning på udlændingeområdet.

Der opnås gennem sammensætning af afstemningstemaerne en alsidighed, der vil være fremmende for en saglig og relevant debat om disse yderst væsentlige temaer.«

Men hvis vi f.eks. tager spørgsmålet om modersmålsundervisning, bliver det stillet op på den måde, at det offentlige skal ophøre med at finansiere modersmålsundervisning for herboende udlændinge. Hvorfor bliver det ikke formuleret helt anderledes? Hvorfor bliver der ikke spurgt, om ikke staten Danmark skal gøre sit til, at udlændinge får de bedste muligheder for at lære dansk? Det vil jo være en meget mere relevant måde at stille spørgsmålet på, eftersom alle de undersøgelser, der er lavet på et videnskabeligt grundlag, viser, at det at have adgang til at lære sit eget modersmål er den bedste og afgørende forudsætning for at kunne lære et andet sprog. Men sådan bliver spørgsmålet ikke stillet. Spørgsmålet bliver stillet på en anden måde i en tendentiøs retning, og det er den tendentiøse retning, Enhedslisten ikke støtter.

Pia Kjærsgaard (DF):

Efter Dansk Folkepartis mening er det meget godt med folkeafstemninger på mange forskellige områder. Vi har jo jævnlige diskuteret i Folketinget, om vi skal have flere folkeafstemninger, og beklageligvis må man sige, at tonen fra ordførerne er lidt forskellig, alt afhængigt af hvilket emne der kommer til debat. Foreløbig må vi nok konstatere, at der ikke har været særlig mange folkeafstemninger i Danmark, og at

der godt kunne lægges langt, langt flere emner ud til folkeafstemning.

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti mener, at dette emne er præcis lige så velegnet som mange andre. Men når vi hører ordførernes afvisning, er det jo ikke andet, end at det er demagogi, og det har vi jo hørt før, når forslaget har været til forhandling i Folketingsalen. Det er den samme procedure: Når man omtaler det emne udadtil, kan man godt være mere eller mindre positiv, men når det kommer til en egentlig forhandling i Folketingssalen, afviser man det. Jeg synes imidlertid, det ville være fornuftigt, hvis Folketinget vedtog dette forslag.

Man kan selvfølgelig diskutere, om det er den ene eller den anden version, om det er hr. Søren Søndergaards forslag eller et af de spørgsmål, der står i forslaget, der skal til afstemning, og om det er tendentiøst; det kan man da godt diskutere. Men jeg synes, man skal gøre sig lidt ulejlighed, når man afviser forslaget og ikke synes om temaerne, som mange ordførere har henholdt sig til: Prøv dog direkte at foreslå nogle andre temaer! Jeg er helt sikker på, at det kunne der nok opnås en vis grad af enighed om, og så kunne man eventuelt lægge det tema ud til folkeafstemning i stedet for.

Jeg kan ikke lade være med at more mig lidt, når jeg hører hr. Torben Rechendorff sige, at vi kender jo på forhånd resultatet af en sådan afstemning. Men var det sådan, at man også forventede at kende resultatet, da man lagde Maastricht-Traktaten ud til folkeafstemning? Her troede man jo også, at man kendte resultatet på forhånd, men det blev et noget andet resultat, må vi konstatere, end det, man nok havde regnet med. Derfor vil jeg godt understrege, at for Dansk Folkeparti er det ikke afgørende, om vi får ja eller nej til det spørgsmål, der lægges ud til folkeafstemning. Det afgørende er, at det er godt at høre, hvad vælgerne har tænkt sig at sige til de spørgsmål, vi godt vil have debatteret.

Jeg tror ikke på, at der bliver ro om dette emne, selv om der måske nok er det lige her og nu i Folketinget. Det er ikke så ofte, vi har diskuteret udlændingepolitik i den senere tid, men jeg må nok sige, at jeg tror ikke, der er den samme ro uden for disse mure. Jeg tror, at både De Konservative og Venstre og sikkert også Socialdemokraterne bliver stillet utrolig mange spørgsmål om deres indstilling til Danmarks udlændingepolitik på møder rundt omkring. Det er i hvert fald min erfaring.

Selvfølgelig støtter Dansk Folkeparti forslaget om en folkeafstemning på dette område, og vi er meget fleksible med hensyn til, om også andre emner skal lægges ud. Her burde de forskellige ordførere have gjort sig lidt mere ulejlighed med at foreslå, at det skulle være nogle andre emner, men muligvis kan vi debattere det i udvalget. Ellers er forslaget – hvad jeg desværre tror – fuldstændig afvist på forhånd, og det synes jeg er sørgeligt. Men det er der jo desværre ikke noget nyt i.

I dag har vi et udlændingeforslag til debat her i Folketingssalen, og jeg ser frem til, at vi på Dansk Folkepartis foranledning får en samlet debat om et multietnisk samfund engang i januar måned. Til den tid håber jeg, at ordførerne vil gå lidt mere ind i debatten og ikke tro, at der er så meget ro på området, som man udadtil forsøger at give indtryk af.

Tom Behnke (FP):

Tak for de klare meldinger, selv om en del af dem faktisk var uden ret meget politisk indhold. Det var mere rent tekniske forhold, der var afgørende for, at man ville afvise forslaget, og vi er naturligvis fra Fremskridtspartiets side kede af, at man ikke er gået mere ind i substansen. Men det kan være, det kommer ved en anden lejlighed ved behandlingen af nogle af de andre forslag. Fremskridtspartiet har fremsat på udlændingeområdet.

Dette forslag går ud på, at der i forbindelse med de kommende kommunal- og amtsrådsvalg bliver lavet en folkeafstemning. Når vælgerne alligevel skal til stemmeurnerne, kunne der passende ligge en stemmesedel mere, hvor man nemt og enkelt kan krydse af ved nogle spørgsmål.

Vi har fra Fremskridtspartiets side foreslået fem temaer, der kan sendes til afstemning; men vi har også klart og tydeligt skrevet i forslaget, at der både kan føjes flere emner til og justeres på ordlyden af de forskellige spørgsmål. Det vil selvfølgelig være op til forhandlingerne, hvordan den præcise ordlyd af spørgsmålet skal være, det er klart. Det er det, vi lægger op til med forslaget, og det står klart og tydeligt i bemærkningerne.

Og hvad er det så, vi ønsker at høre vælgerens holdning til? Jo, det er nogle spørgsmål, som flere ordførere har givet udtryk for, at det vil være meget svært at sige entydigt ja eller nej til, ligesom det efterfølgende vil være meget svært for Folketinget at forstå, hvad signalet var:

Hvad mente vælgerne, da de sagde ja eller nej til det ene eller det andet af forslagene? Men det argument mener jeg ikke holder.

Et meget klart spørgsmål går på, om udlændinge skal have stemmeret ved kommunal- og amtsrådsvalg. Hvis vælgerne siger, at det mener de ikke, er vi i den situation, at der kun er den løsning, at kun danske statsborgere skal have stemmeret ved kommunal- og amtsrådsvalg, altså meget klart og entydigt. Og omvendt: Hvis vælgerne siger, at det synes de, har vi den samme situation, som Danmark er i i øjeblikket, og der bliver altså ingen problemer.

Et andet spørgsmål er, om flygtninge skal vedblive at være flygtninge og ikke som i dag efter ganske få år overgå til at få permanent opholdstilladelse og altså indvandrerstatus, men skal blive ved med at have flygtningestatus frem til den dag, hvor de kan opnå dansk statsborgerskab, så det bliver muligt at udsende de pågældende af Danmark igen, når der er fred og ro i deres hjemland. Det skal altså være de danske myndigheder, der bestemmer, hvor længe de skal blive her, de skal ikke have en permanent opholdstilladelse, så det reelt er dem selv, der bestemmer, hvor længe de vil blive her.

Så har vi stillet spørgsmålet om, hvad det er rimeligt at gøre, når udlændinge begår kriminalitet. Vi har foreslået, at det måske skulle overvejes at indføre en regel om, at når udlændinge begår grov kriminalitet – og der skal virkelig grov kriminalitet til, for at man får mere end 30 dages fængsel – skulle det betragtes som en så grov handling, at de pågældende personer selv har bedt om lov til at forlade Danmark. Det mener vi i Fremskridtspartiet, og vi er også ret overbevist om, som hr. Torben Rechendorff gav udtryk for, at det mener vælgerne faktisk også.

Spørgsmålet om finansiering af modersmålsundervisningen er også et spørgsmål, man meget klart og entydigt kan svare ja eller nej til, og igen vil resultatet af afstemningen være et klart signal til Folketinget. Ingen problemer i det.

Med hensyn til internationale love og regler osv. har vi jo hørt ved de tidligere debatter om forslagene, at nogle af dem var i strid med internationale regler. Hertil skal jeg sige, som også fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, at dette forslag er kraftigt revideret og nu har en form, hvor ikke et eneste af punkterne strider imod internationale love og regler. Vi har indarbejdet de indvendinger, ordførerne havde ved den sidste behandling af det, og det burde jo alt andet

lige have skabt en mere positiv holdning til forslaget.

Der kan være nogle småting tilbage, som man kan diskutere, og det er også det, vi lægger op til i forslagens bemærkninger. Er det småjusteringer, der skal til, er vi selvfølgelig indstillet på det fra forslagsstillernes side. Men det ændrer selvfølgelig ikke på den generelle holdning, der er blandt nogle af partiernes ordførere, nemlig at man overhovedet ikke ønsker spørgsmålene ud til folkeafstemning. Man ønsker overhovedet ikke, at vælgerne skal spørges på dette område, og det synes vi egentlig er synd.

Man kan sige, som nogle plejer at gøre under disse debatter, at vi har et repræsentativt demokrati i Danmark. Vælgerne har jo sammensat Folketinget, som det nu engang er sammensat, og så er det Folketinget, der vedtager de love og regler, der skal til. Men man kan jo ikke på valgdagen, når man skal sætte sit kryds ved det ene eller det andet parti, tage stilling til alle disse tusindvis af forskellige spørgsmål, Folketinget tager stilling til, og derfor følger vi i Fremskridtspartiet, at det er rimeligt at tage nogle overordnede, nogle generelle, nogle samfundsrelevante spørgsmål op og lægge dem ud til folkeafstemning, således at vælgerne – uanset hvilket parti de har stemt på – kan tilkendegive deres holdning.

Det blev sagt fra hr. Søren Søndergaards side, at det vil være ganske svært at lave denne folkeafstemning, fordi undersøgelser viser, at 80 pct. af den danske befolkning ikke arbejder sammen med udlændinge, ikke bor sammen med udlændinge og ikke kender udlændinge, og derfor har de kun deres informationer om udlændinge fra aviserne. Men det samme kunne man jo også sige om f.eks. Øresundsbroen. Med hensyn til Øresundsbroen er der heller ikke mange, der er beskæftiget med selve arbejdet, og der er ikke mange, der bor lige ved siden af den. Det meste, befolkningens flertal ved om Øresundsbroen, er noget, de har læst i aviserne. Ikke desto mindre ville det jo også være et ganske godt tema at sende til folkeafstemning, og så vidt jeg husker, har Enhedslisten også luftet den tanke, at det ville have været rimeligt, så det burde nok kunne lade sig gøre.

Og hvorfor er det så, det burde kunne lade sig gøre? Jo, for både når vi taler om Øresundsbroen og om udlændinge, berører det hele den danske befolkning. Hvem er det, der skal finansiere Folketingets beslutninger? Det er vælgerne. Det er vælgerne, der skal finansiere det, og det er

vælgerne, der skal leve med de konsekvenser, det nu engang har, at man træffer nogle beslutninger. Derfor er det rimeligt, at man på et så relevant og så vigtigt område, som udlændingeområdet er, spørger vælgerne selektivt i nogle folkeafstemninger: Hvad mener I om de og de og de spørgsmål? Der bliver jo tale om vejledende folkeafstemninger, og derefter kan Folketinget tage resultaterne med i sit arbejde og sørge for i videst muligt omfang at indrette lovgivningen i overensstemmelse med det, som vælgerne mener er rigtigt.

Her må jeg igen give hr. Torben Rechendorff fuldstændig ret. Jeg er også sikker på, at hvis man sendte forslaget her til folkeafstemning, ville det blive et ja til alle spørgsmålene. Man kan så undre sig over, hvorfor Folketingets partier ikke for længst har taget det til efterretning og er begyndt at indrette lovgivningen efter den holdning, som vælgerne, befolkningen, har. Det beklager vi meget, men vi ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde, hvor vi regner med, at nogle af de småjusteringer, der skal til, kan blive indarbejdet i forslaget, så vi kan se frem til en noget mere positiv anden- og tredjebehandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke var ked af, at forslaget var blevet afvist, og mente, at det først og fremmest var tekniske årsager, der lå bag afvisningen. Jeg bliver nødt til at rive hr. Tom Behnke ud af den vildfarelse. For Socialdemokratiet og, så vidt jeg kunne høre, for adskillige andre her i salen er det et spørgsmål om holdninger og menneskesyn, der ligger bag afvisningen.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Det er vist nødvendigt at forklare både fru Pia Kjærsgaard og hr. Tom Behnke, at når jeg sagde, at vi kender svarene på spørgsmålene, hænger det sammen med, at de er stillet efter princippet: Ønsker De 12 flasker rødvin? Ja eller nej? Så kender jeg også svaret.

Det er klart, at spørgsmål om utrolig komplicerede sager kan stilles på en så forenklet måde, at når svaret afgives, er der kun én svarmulighed. Min eftersætning gik også på, at de temaer, der stilles op, er alt for komplicerede og for nuancerede til at kunne stilles op på en så forenklet måde, som det sker i forslaget, og derfor erklærer jeg mig enig med fru Dorte Bennedsen: Vi afviser ikke forslaget af småtekniske årsager,

men fordi vi finder, det er en helt forkert metode at løse problemerne på.

Nu kan det godt være, hr. Tom Behnke og jeg lægger forskellig vægt på begrebet det repræsentative demokrati, men jeg har dog lyst til at sige til hr. Tom Behnke, at der har jo været et folketingsvalg, efter at langt de fleste af de temaer, Fremskridtspartiet nu ønsker til debat og til folkeafstemning, kom frem. Langt de fleste af de temaer var kendt inden sidste folketingsvalg, så vælgerne har haft mulighed for at tage stilling, og der var ikke noget jordskredsvalg sidst.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det skal i hvert fald ikke påstås fra Dansk Folkepartis side, at det er af tekniske grunde, man har afvist forslaget. Jeg er i hvert fald helt på det rene med, at det har ikke en pind med det at gøre, overhovedet ikke. Men jeg har faktisk det indtryk, at Det Konservative Folkeparti er tilhænger af folkeafstemninger.

Det synes jeg at jeg har hørt og læst noget om nogle gange, også i partiprogrammet mener jeg faktisk det står. Men det er åbenbart kun, når det passer ind i krammet, og det er det, jeg synes, der er så irriterende.

Jeg har ikke set andre forslag end dem, som hr. Torben Rechendorff kalder lidt forenkede, sagt pænt, men hvorfor kommer der så ikke noget fra Det Konservative Folkeparti? Hvorfor er der ikke andre forslag på banen? Hvorfor afviser man bare det her? Det er det, jeg synes, der er så sølle.

For selvfølgelig kunne man da, hvis man vil, godt komme med nogle forslag. Nej, det, det drejer sig om, er, at både Venstre og De Konservative egentlig er enige med Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten om, at det her aldeles ikke skal ud til en folkeafstemning. Det tør man ikke, for man kender jo resultatet.

Kunne man så ikke – hvis man som politiker har utrolig svært ved at tage sig sammen til at få lavet denne her lovgivning om, hvad Dansk Folkeparti mener den bør – tage det som en strømpil? Det ville næsten være en hjælp, for så var det jo vælgerne, der faktisk havde pålagt de her slappe, sløve folketingspolitikere mere eller mindre at gøre det. Og så kunne man se bort fra sit menneskesyn, og hvad det ellers er, og alle de floskler, vi har hørt på til bevidstløshed.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen argumenterede med, at Socialdemokratiet afviser forslaget på grund af Socialdemokratiets menneskesyn og på grund af Fremskridtspartiets menneskesyn og det menneskesyn, som åbenbart skulle være negativt i det forslag, der er fremsat her.

Der er overhovedet ikke tale om, at der er et negativt menneskesyn i forslaget. Der er ingen af de spørgsmål, der er nævnt, og der vil ikke være nogen af resultaterne af spørgsmålene, der vil være umenneskelige. Overhovedet ikke.

Men når vi taler om menneskesyn, så taler vi også om de danske borgere. Vi taler også om danskerne. Vi taler også om deres liv og deres fremtid. Vi taler sandelig også om udlændinges liv og fremtid.

Vi skal naturligvis helt klart behandle de udlændinge, der opholder sig i Danmark, anstændigt og godt. Ingen tvivl om det. Men derfor kan man godt have nogle klare spilleregler, og forslaget her er som sagt ikke umenneskeligt på nogen måde – heller ikke resultatet af de pågældende afstemninger.

Når så hr. Torben Rechendorff siger, at spørgsmålet er alt for kompliceret til, at man kan sende det ud til folkeafstemning, vil jeg henlede opmærksomheden på en Maastricht-Traktat, som var meget, meget mere kompliceret. Den kunne man godt sende ud til folkeafstemning. Den var endda så kompliceret, at da vælgerne kom til at vælge forkert første gang, mente et flertal i Folketinget, at man så måtte prøve én gang til. Og da så befolkningen stemte i overensstemmelse med flertallet i Folketinget, ja, så var man tilfreds, men ikke før.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Nu er det vel selvfølgelig begrænset, hvor meget sagen kan trække.

Jeg vil glæde mig over, at fru Pia Kjærsgaard har studeret det konservative parti-program. Det kan der være al mulig god grund til. Jeg tillader mig at forholde mig til det lovforslag, der nu ligger på bordet, og ikke til, hvad man ellers kunne forestille sig, såfremt et eller andet skete, kunne bringes til folkeafstemning.

Her foreligger et forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik. Det forslag afviser jeg med den begrundelse, at temaet er så forenklet og så lidt egnet til, at man kan spørge vælgerne med

et ja eller nej. Det gør jeg ud fra mit menneskesyn, og det beder jeg om at man ikke oftere omtaler som en floskel. Det er vel på baggrund af det, vi arbejder her i huset.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er jeg ikke helt klar over, om man fremsætter dette lovforslag alene for at få alle partier imod sig. Det kunne man næsten tro, når man begynder at fortolke, hvorfor Venstre har afvist forslaget. Det synes jeg ikke er så klogt.

Jeg kan fuldkommen tilslutte mig, hvad hr. Rechendorff sagde for et øjeblik siden: Vi har taget stilling til lovforslaget, som det ligger.

Og det, jeg godt kunne tænke mig at appellere til, var, at både Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti ved den næste folkeafstemning, og dermed mener jeg næste folketingsvalg, bidrog til, at udlændingepolitikken blev et vigtigt tema i valgkampen, hvor der blev oplyst sobert og seriøst om, hvordan reglerne er i dag, og hvordan partierne ønsker en fremtidig udlændingepolitik udformet.

Dér er erfaringen desværre, at det kan være meget vanskeligt at få en ordentlig debat i valgkampen. Og dér kan jeg i hvert fald forsikre, at det ikke er Venstres skyld. Vi har gjort det til et tema i valgkampen hver gang, for vores mål er, at udlændingepolitikken naturligvis skal kunne diskuteres lige så afslappet, seriøst og nuanceret som alle andre emner.

Men så vil jeg til sidst stille et spørgsmål til forslagsstillerne og specielt til fru Pia Kjærsgaard. Lad os lige forestille os, at vi for en måned siden havde fået en folkeafstemning om, om Chithira Rajendram skulle have opholdstilladelse i Danmark eller ej. Lad os lige forestille os, hvordan den folkeafstemning var faldet ud. Så kan enhver se, hvor farligt det er at sende den slags ud til folkeafstemning, hvis der ikke gives ordentlige oplysninger samtidig.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke kunne ikke rigtig forstå mine bemærkninger om menneskesyn. Det handler ikke om de enkelte detaljer i dette her; det handler om det helt grundlæggende.

Når man – om end efter hukkommelsen – citerer, hvad Poul Schlüter fra denne talerstol sagde som statsminister, hvor han sagde nogenlunde sådan: At sætte konkrete mennesker og deres skæbne til folkeafstemning er dog en afskyelig

tanke. Vi deler det menneskesyn, og det er det, der er baggrunden for, at vi afviser dette forslag. Vi har afvist det tidligere og vil afvise det i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Til fru Birthe Rønn Hornbech kan jeg her love, at også ved det næste folketingsvalg vil Fremskridtspartiet gøre sit til, at udlændingespørgsmål bliver en del af valgkampen – helt afgjort.

Vi vil også bidrage til, at det bliver en meget sober debat. Vi har aldrig ønsket andet, end at det skulle og fortsat skal være en sober debat. Det tjener intet formål, hvis debatten skulle have mangel på soberhed. Det er der ingen tvivl om. Så det vil vi meget gerne bidrage til, vi vil meget gerne bidrage til, at det er på faktuelle kendsgerninger, vi diskuterer tingene – helt afgjort. Det forslag, vi nu behandler, er også meget sobert, og vi forventer da også, at i det omfang forslaget skulle blive vedtaget med tiden, vil der komme en efterfølgende meget, meget sober debat.

Så til fru Dorte Bennedsen og også til de øvrige partier her i Folketinget vil jeg gerne sige, at jeg er helt overbevist om, at alle de folketingsmedlemmer, der er, har et ganske godt menneskesyn. Jeg tror netop, det er, fordi vi alle har et godt menneskesyn, at vi er politikere, og at vi ønsker at gøre en indsats for, at landet skal blive bedre at leve i. Men i den måde, fru Dorte Bennedsen udlagde det på, lå der indirekte, at Fremskridtspartiet ikke skulle have et godt menneskesyn, og at forslaget skulle være udtryk for et dårligt menneskesyn. Og det er ikke tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 29/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Egentlig er jeg lidt forundret over at se lovforslaget eller beslutningsforslaget, som det jo er, til behandling netop nu. Jeg synes, at det falder lidt underligt ind i tidsfølgen. Det er, som om man slet ikke har forholdt sig til eller lagt mærke til, hvad der i øvrigt foregår på området i øjeblikket.

Med det henviser jeg naturligvis til, at vi netop i øjeblikket har under behandling her i Folketinget et lovforslag, der handler om udvisning af narkokriminelle udlændinge. Derudover henviser jeg naturligvis til den argumentation, der har været fremme mange, mange gange før, nemlig at vi har ønsket, at der skulle være et ordentligt udvalgsarbejde, som skal tage stilling til den fine afstemning, der er imellem alle mulige forskellige regler på det her område.

Det har vi Udvisningsudvalget til at tage stilling til. Det er også blevet oplyst tidligere her i Folketinget, at Udvisningsudvalget regner med at være færdigt med sit arbejde omkring nytår. Derfor synes jeg som sagt, at dette forslag på en eller anden måde kommer snublende ind på scenen. Men det har nu, så vidt jeg kan se, også nærmest automatikkens karakter.

Jeg ser frem til, at regeringens lovforslag om udvisning af narkokriminelle kan vedtages med et bredt flertal her i Folketinget inden jul. Så vidt jeg ved, er det til anden behandling på tirsdag, og dér vil jeg da med stor interesse følge med i, hvordan forslagsstillerne så vil stemme.

Dorte Bennedsen (S):

Ja, jeg har ikke så forfærdelig meget at føje til det, ministeren her har sagt, men jeg kan undre mig over den oplistning af kriminalitetsformer, der er i forslaget.

Narkoproblemet er der taget hånd om dels ved de gældende regelsæt og dels ved det forslag fra regeringen, som jo kommer til anden behandling i næste uge.

Kriminelle asylansøgere fra Østeuropa: Her blev asylproceduren jo strammet op med en hasteprocedure, så der kom meget hurtigere afgørelser, hvorved antallet af disse asylansøgere faldt dramatisk.

Proformaægteskaber er vi ikke tilhængere af, men man kan jo i høj grad diskutere, om bebrejdelsen her skal rettes mod udlændingen eller mod den danske part, som kender de danske regler og helt bevidst er med til at overtræde dem.

Vi har udvisningsregler for kriminalitet. Dem ønsker Fremskridtspartiet strammet til en ubetinget udvisning også ved kortere straffe og helt uden personlige hensyn, altså også udvisning af den unge udlænding, som er født og opvokset her i landet, og som føler Danmark som sit hjemland. Det er – jeg beklager at måtte sige det, hr. Tom Behnke – igen et menneskesyn, vi ikke deler.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Også dette forslag er jo en genfremsættelse af forslag, der har været fremsat flere gange tidligere. Derfor skal jeg indlede med at henvise til, hvad jeg tidligere har sagt, men i Venstre har vi jo en klart formuleret udvisningspolitik, som vi selvfølgelig gerne vil gøre rede for også i dag.

Beslutningsforslaget, som det er formuleret, siger jo, at enhver, der har afsonet en straf på 30 dages fængsel, uanset hvor længe den pågældende har været i Danmark, uanset hvilken tilknytning den pågældende har, uanset om den pågældende er svensker og gift med en dansker, skal udvises.

Vi er som sagt meget optaget af reglerne om udvisning, men finder, at dette forslag er alt for unuanceret. Vi har formuleret vores udvisningspolitik i dagspressen, i debatoplæg, i betænkningsskildringer, når der har været fremsat forslag, og det agter vi fortsat at gøre.

Vi har den opfattelse, at asylsøgere skal have en meget hurtig sagsbehandling, når de begår kriminalitet, og omgående udvises, men vi er fortsat tilhængere af det princip, som man har i udlændingeloven, den såkaldte trappestigemodel, nemlig at udvisningsreglerne også må afhænge af kriminalitetens grovhed, og hvilken tilknytning den pågældende har til Danmark, men vi ønsker, at trappestigen – om jeg så må sige – trin skal ændres, sådan at udvisningspolitikken generelt skærpes. Det har vi givet udtryk for mange gange, og det vil vi godt give udtryk for her i dag. Vi mener, udvisningspolitikken er